

ספר פוקד עקרים - ליקוטים מכתב יד קודש המחבר ז"ל

שתי ככרות לשבת מובא בזוהר פרשת עקב (רע"ג). דהם שני יודי"ן דשתי שמות הוי"ה ואדנ"י בשילובן עיין שם, ובפרשת פנחס (רמ"ד ע"ב) איתא דהם שני ההי"ן רחל ולאח עיין שם, ולפי מה שכתב בפרי עץ חיים (שער הכוונות דרושי קידוש דרוש א') סדר י"ב חלות לשלוש הויות [ועיין מה שכתבתי במקום אחר דהם א' בניקוד אד' והוא בלילא כמו שמובא בזוהר עקב (רמ"ה). דהם ארבע נגד כל סעודה ושם זה הוא דחקל תפוחין קדישין, וניקוד אלקים דהוא שם דבינה זהו סעודת דעתיקא קדישא, ובלא ניקוד הוא דזעיר אנפין] שתי ככרות שאוחזין בבציעה שהם האמצעיות העליונות הם אותיות י"ו, ונראה דהוא השלש סעודות סעודה דחקל תפוחין קדישין הוא שני ההי"ן ודעתיקא קדישא הוא שני יודי"ן שהוא כולל כל העשר ספירות דסדר אותיות א"ד הוא מתתא לעילא דוגמת שם הוי"ה מעילא לתתא:

[והוא על דרך שאמרו במדרש רבה (שיר השירים א', י"א) ותנחומא פרשת תשא (י"ח) הוא מקלסה ממטה למעלה והיא מקלסתו ממעלה למטה עיין שם כי כן היא עולה עמו והוא יורד לקראתה וכמו שאמרו (יבמות ס"ג). נחות דרגא נסיב] שהי' מורה חכמה והי' בינה וכו', ובשם א"ד הא' הוא מדה אחרונה מלכות שבמלכות רמוז באות א' שהוא התחלת אותיות א"ב שבהם התגלות הדיבור פה שהוא מדת מלכות פה תורה שבעל פה קרינן לה דהוא הדיבור שבו יתרון האדם מן הבהמה דעל זה אמר (בראשית ב', ז') ויהי האדם לנפש חיה דתרגום אונקלוס לרוח ממללא שזהו נפש האדם, והד' מורה על גוף מדת המלכות שהיא ה' אחרונה דשם הוי"ה ושם כשמחוברת לשם הוי"ה נעשית ה' כמו שמובא בזוהר (ח"ב קע"ח ע"ב) ה' ד' הוות ובתר דקבילת עוברת נעשית ה' ובשם א"ד הוא קודם קבלת עוברת על כן הוא ד':

ספר מלכים א פרק יז

(טו) וַתִּלְךָ וַתַּעֲשֶׂה כְּדָבָר אֲלֵהוּ וַתֹּאכַל הוּא וְהִיא וְ(הִיא וְהוּא) וּבֵיתָה יָמִים:

מדרש רבה שיר השירים - פרשה ב פסקה יח

יודן בשם רבי זעירא ור' יוחנן בשם רשב"י אמרו גדולה היא הפרנסה שגורמת לתחיית המתים לבא שלא בעונתה צרפית ע"י שהאכילה את אליהו זכתה להחיות את בנה שונמית על ידי שהאכילה את אלישע זכתה להחיות את בנה א"ר יהודה בר' אלעאי אפילו נרות אפילו פתילות היה אליהו מעביר ממקום למקום כדי שלא יטריח לכל בריה ר' יהודה בר' סימון אמר וכי משלה אכל והלא היא והוא משלו אכלו דכתיב (מלכים א' י"ז) ותאכל היא והוא הוא והיא כתיב אלא ע"י שקבלה אותו בסבר פנים יפות ושמשו זכתה להחיות את בנה

פרקי דרבי אליעזר - פרק לב

ר' שמעון אומ' מכח צדקות המתים עתידים להחיות מניין אנו למדין מאליהו התשבי שהלך לו לצאת וקבלתו אשה אלמנה בכבוד גדול אמו של יונה ומפיתו ומשמן יצהרו היו אוכלין ושותין הוא והיא ובנה שנ' ותאכל היא והוא בזכות אליהו אכלו